

Deschiderea lucrărilor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

In ziua de 22 aprilie a.c. au început lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La ordinea de zi a plenarei se află următoarele probleme:

1. Dezvoltarea învățământului de cultură generală, profesional, tehnic și superior în Republica Socialistă România.

2. Cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rindurilor sale și intensificarea activității de educare a comunistilor.

3. Activitatea organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești privind examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii.

4. Cu privire la pregătirea de luptă și politică a forțelor armate ale Republicii Socialiste România și la înzestrarea lor cu armament și tehnică militară.

5. Unele probleme actuale ale activității internaționale a Partidului Comunist Român.

6. In legătură cu reabilitarea unor activiști de partid.

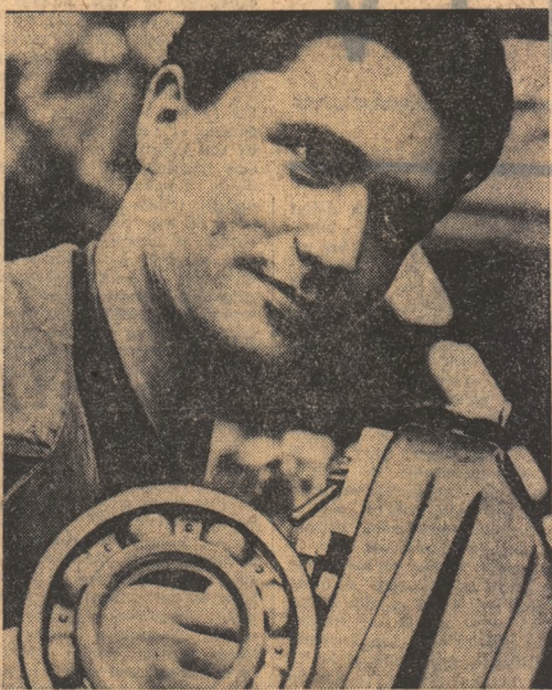
La lucrările plenarei participă, ca invitați, șefii ai Secțiilor C.C. al P.C.R., primii-secretari ai comitetelor județene de partid, miniștri, conducători ai instituțiilor centrale de stat și ai organizațiilor obștești, redactori șefi ai ziarelor centrale.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5886 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARTI 23 APRILIE

Exigența caracterizează permanent activitatea tinerului Darie Angelescu, controlor de calitate la Uzina Rulmentului Brașov

Foto: C. CONSTANTIN

Brigada „Scintei tineretului” —
N. ARSENE,
D. MATA,
M. TACIU,
V. VĂDUVA
— transmite:

Cuvinte simple, precise: „Este necesar să se acorde maximă atenție alcătuirii unor largi active obștești, care să intrinsec în componența lor cadre cu experiență în diferite domenii, ca și tineri entuziaști, devotați activității obștești”. Am pornit la drum cu convingerea că aceste cuvinte rostite la Conferința pe larg a U.T.C. ni se vor redeva, în fiecare județ, în fața, în realizări pe măsura semnificației lor. Fiindcă la drum am pornit însoțit și de credința că din debaterile conferinței s-a înțeles că antrenarea unui larg activ obștești nu constituie un scop în sine, ci reprezintă singura modalitate de rezolvare a tuturor sarcinilor ce stau în fața organizației noastre.

In noile condiții de lucru, de efort prin defășurarea colectivă, obiectivele activității U.T.C. nu pot fi atinse decât prin participarea la conceperea și organiza-

CONUL DE UMBRĂ AL RUTINEI ÎNTÂRZIE ÎN- TÎLNIREA CU NOUL

rea muncii a unui număr tot mai mare de tineri, a unui larg activ obștești. Acesta constituie, de altfel, un atribut al democrației organizate și activității noastre, sursa de inițiativă și prilej, capabilă să-l alimenteze permanent activitatea cu suflet proaspăt al innoirii, s-o apropie de cerințele, de nevoile celor cărora li se adresează.

Realitatea ne-a pus în fața faptelor.

Faceți cunoștință: membrii comisiei!

Comisia pentru problemele sociale și profesionale ale tineretului muncitoresc a Comitetului Județean Dolj al U.T.C. Șeful acestei comisii, Elian Duciă, ne oferă prima surpriză. Am avut și noi curiozitatea să vedem cum există comisia. Spre surprinderea și nedumerirea și neînțelegerea noastră, comisia însă nu există. Și la Craiova, și în alte părți nu am adresat celor răspunzători întrebările „dacă sînt sau nu înființată comisia”, „de ce nu sînt”, „cînd va să fie” etc., pentru a ni se prezenta tabele. Noi doream să aflăm comisiile alcătuite din oameni activi, entuziaști, care au înscris deja în dreptul numelui, conducătorul acestora nu stia exact ce cine avea să lucreze. Din cei 15 membri incluși pe tabel nu cunoștea personal decât vreo trei. Cei alții doar prezecă îi erau cunoscuți, unii după nume, alții din auzite. Discutate cu secretarii U.T.C. din întreprinderi.

Procedul nu este însă, cum s-ar putea crede, izolat. Cu toate că pare nefiresc să plecăm la drum cu niste necunoscute, fără să le încercăm puterea de muncă, competența, vocația, chiar aflăm că tot cam așa s-a făcut și la Alba Iulia. Iar la Județul Harghita, într-o discuție cu Peter Sandor, activist al unei comisii a comitetului Județean U.T.C., ni s-a relatat că recitarea activului obștești s-a făcut „pe baza propunerilor venite de la primii secretari ai fostelor raioane”. Argument: „El își cunoșc cel mai bine oamenii”. Lucru care nu se verifică întotdeauna în practică. Dacă, într-adevăr, secretarii sau foștii secretari și-ar fi cunoscut atât de bine tinerii, nu s-ar fi întimplat ca în județul Covasna, de pildă, unde unul din cei mai entuziaști și preceptui susținători și organizatori ai clubului elevilor din Sf. Gheorghe, un redactor al ziarului local, să nu fie inclus în nici unul din tabelele

Comisia amintită urma să se înființeze peste vreo două zile, într-o duminică. Tocmai aici însă intervenea surpriza: din comisia nu se reunise încă, „cînd ei de muncă exista. Pus la punct și aranjat frumos la dosar. Constituirea însemnase alcătuirea unui tabel! Poate de aceea, cu două zile înainte de înființarea comitetului acestuia nu stia exact ce cine avea să lucreze. Din cei 15 membri incluși pe tabel nu cunoștea personal decât vreo trei. Cei alții doar prezecă îi erau cunoscuți, unii după nume, alții din auzite. Discutate cu secretarii U.T.C. din întreprinderi.

Procedul nu este însă, cum s-ar putea crede, izolat. Cu toate că pare nefiresc să plecăm la drum cu niste necunoscute, fără să le încercăm puterea de muncă, competența, vocația, chiar aflăm că tot cam așa s-a făcut și la Alba Iulia. Iar la Județul Harghita, într-o discuție cu Peter Sandor, activist al unei comisii a comitetului Județean U.T.C., ni s-a relatat că recitarea activului obștești s-a făcut „pe baza propunerilor venite de la primii secretari ai fostelor raioane”. Argument: „El își cunoșc cel mai bine oamenii”. Lucru care nu se verifică întotdeauna în practică. Dacă, într-adevăr, secretarii sau foștii secretari și-ar fi cunoscut atât de bine tinerii, nu s-ar fi întimplat ca în județul Covasna, de pildă, unde unul din cei mai entuziaști și preceptui susținători și organizatori ai clubului elevilor din Sf. Gheorghe, un redactor al ziarului local, să nu fie inclus în nici unul din tabelele

Comisia amintită urma să se înființeze peste vreo două zile, într-o duminică. Tocmai aici însă intervenea surpriza: din comisia nu se reunise încă, „cînd ei de muncă exista. Pus la punct și aranjat frumos la dosar. Constituirea însemnase alcătuirea unui tabel! Poate de aceea, cu două zile înainte de înființarea comitetului acestuia nu stia exact ce cine avea să lucreze. Din cei 15 membri incluși pe tabel nu cunoștea personal decât vreo trei. Cei alții doar prezecă îi erau cunoscuți, unii după nume, alții din auzite. Discutate cu secretarii U.T.C. din întreprinderi.

Procedul nu este însă, cum s-ar putea crede, izolat. Cu toate că pare nefiresc să plecăm la drum cu niste necunoscute, fără să le încercăm puterea de muncă, competența, vocația, chiar aflăm că tot cam așa s-a făcut și la Alba Iulia. Iar la Județul Harghita, într-o discuție cu Peter Sandor, activist al unei comisii a comitetului Județean U.T.C., ni s-a relatat că recitarea activului obștești s-a făcut „pe baza propunerilor venite de la primii secretari ai fostelor raioane”. Argument: „El își cunoșc cel mai bine oamenii”. Lucru care nu se verifică întotdeauna în practică. Dacă, într-adevăr, secretarii sau foștii secretari și-ar fi cunoscut atât de bine tinerii, nu s-ar fi întimplat ca în județul Covasna, de pildă, unde unul din cei mai entuziaști și preceptui susținători și organizatori ai clubului elevilor din Sf. Gheorghe, un redactor al ziarului local, să nu fie inclus în nici unul din tabelele

Comisia amintită urma să se înființeze peste vreo două zile, într-o duminică. Tocmai aici însă intervenea surpriza: din comisia nu se reunise încă, „cînd ei de muncă exista. Pus la punct și aranjat frumos la dosar. Constituirea însemnase alcătuirea unui tabel! Poate de aceea, cu două zile înainte de înființarea comitetului acestuia nu stia exact ce cine avea să lucreze. Din cei 15 membri incluși pe tabel nu cunoștea personal decât vreo trei. Cei alții doar prezecă îi erau cunoscuți, unii după nume, alții din auzite. Discutate cu secretarii U.T.C. din întreprinderi.

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

PENTRU UN GRĂUNTE DE GERMANIU

12.000 tone minereu
peste planul la zi

De la stația de sortare a minereului din Galați pornesc zilnic spre furnalele țării, zeci de vagoane de minereu. Citeva cifre evidențiază strădania acestui colectiv de a-și îndeplini în mod exemplar sarcinile de producție. De la începutul anului și pînă azi s-a expedit Hunedoara, Reșița, și Călanului o cantitate de 12.000 tone minereu peste planul stabilit. Succesul despre care vorbim „măsurat în tone, e rezultatul creșterii indicelui de productivitate a muncii peste prevederi cu 3,8 la sută ceea ce a permis depășirea planului producției globale cu 3,6 la sută.

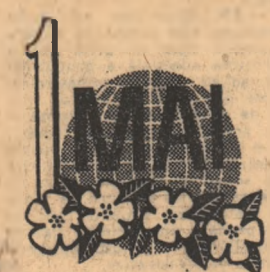
V. MOINEAGU

eni etc., etc... Aici este vorba de o ramură a industriei electronice unde se vorbește tot mai mult de folosirea dispozitivelor cu semiconductoare, în mod deosebit dioda și tranzistorul.

Cel mai des întrebuințat semiconductor este germaniul. Pe poarta fabricii unde este prelucrat (adică purificat, tratat, tăiat etc.) el intră sub forma unor bare cu aspect metalic galben-cenușiu și lucios. Pînă aici a călătorit mult și cu toate că are deja o valoare mare se poate spune că de-abia de aici înainte începe adevărata călătorie care-l va înfobilă cu acele proprietăți aproape miraculoase de a supune și declanșa energii. Fabrica se numește I.P.R.S. și amplasarea sa la Băneasa, într-un cadru natural, cu mult soare și aer curat, îi dă aspectul săi umbilic în halate albe sau albastrii, întărind impresia că pe culorile curate și lipsite de acareturile obișnuite ale u-

V. CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a III-a)

— Vrei să-mi împrumuti ceasul brățară? Televiziunea transmite meciul Steaua-Rapid... Și cel solicitat scoate de la mînă ceasul său care este de fapt un minuscul televizor. Frazele nu aparțin literaturii de ficțiune științifică. Asemenea miniaturizări există, numai că n-au tocmai o asemenea valoare practică de utilizare, ci altele. În medicină o sondă electronică transmite „de la fața locului” fazele unei ulcerări interne; în tehnica spațială miniaturizările fac posibilă încărcarea navelor cu toate aparatele necesare zborurilor cosmice; o mașină electronică de calcul, nu mai mare ca o valiză, înlocuiește munca a zeci de matematici-

Palmaresul estradei studentești

La Iași, duminică seara a avut loc festivitatea de premiere a celor mai bune formații de estradă, brigăzi artistice, dans modern, formații orchestrale și solisti prezentați în cadrul Festivalului artei studentești:

BRIGADA ARTISTICĂ
PREMIUL I: „Vivat Politică” (Politehnică-București);
PREMIUL II: Nu s-a acordat;
PREMIUL III: „La noi” (Medicină—Timișoara)

ESTRADA
PREMIUL I: Nu a fost acordat; PREMIUL II: Spectacolul „Anti-Estrada” (Iași) cu mențiunea: pentru originalitate, spirit tineresc și inovație; PREMIUL III: Nu a fost acordat; MENȚIUNE: „Seminar la estradă” (București); MENȚIUNE SPECIALĂ „pentru cea mai bună ținută scenică”: spectacolul centrului universitar Tg. Mureș.

TEXT
Premiul „pentru cel mai bun text de brigadă artistică” a fost acordat lui Petrică Gheorghe și Bobița Militaru (spectacolul „Vivat Politică”). Premiul „pentru cel mai bun text studentesc” a fost acordat lui Mircea Homentkovski și Alexandru Pascu (spectacolul „Anti-Estrada”). Premiul I: Jean Stănescu (București); Premiul II: Nu s-a acordat; Premiul III: Nu s-a acordat; Mențiune: Mircea Homentkovski (Iași); Premiul pentru prestidigitatie: Constantin Pîpera (București).

DANS MODERN
Premiul I: Grupului de dansatori din Centrul universitar București pentru dansurile „Doi bărbați și o femeie” și „Pepsi-Cola”; Premiul II: ansamblului C. U. Tg. Mureș; Premiul III: Nu s-a acordat; Mențiune: Grupul de dansatori ai centrului universitar Iași pentru dansul „Tinerete” și dansului ritmic prezentat de Doina Călin, Indea Vardai și Ion Codreanu (Galați)

(Continuare în pag. a V-a)

Scrisori către tînărul care-și alege profesia (IV)

Cititorii articolelor noastre ar putea să-și închipuie că în epoca noastră, studiul teoriilor fără aplicație practică imediată e, ca să zic așa, „pură poezie” sau „pură filozofie”. Am pus aceste cuvinte în ghilimele fiindcă acei care le pronunță, le fac cu un aer disprețitor pentru poezie sau pentru filozofie. Vom arăta într-un articol viitor că o societate nu poate să trăiască fără ca în ea să nu se dezvolte filozofia, poezia, muzica, pictura, sculptura, artele ornamentale, muzica ușoară, arta medalistică.

În articolul de față vom arăta că nu putem renunța la cercetări pur teoretice fără o aplicație imediată decît dacă ne luăm răspunderea de a periclita într-un mod esențial dezvoltarea tehnicii viitoare.

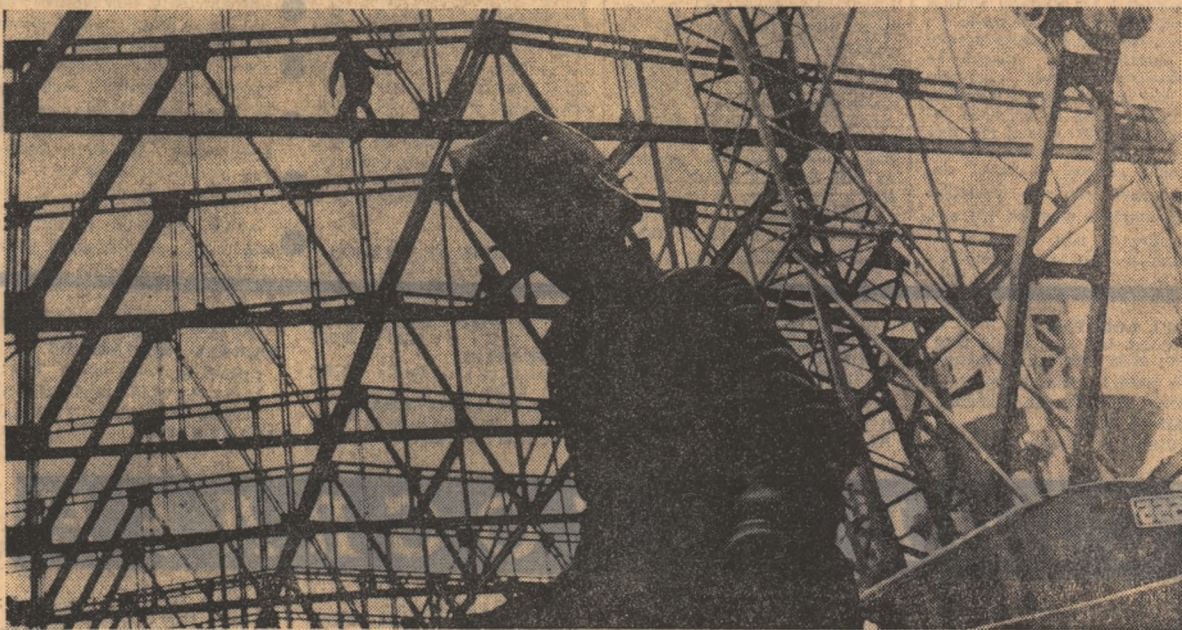
Sînt oameni care își închipuie că pot, la un moment dat, să tragă o linie de despărțire netă între cercetarea aplicată și cea care nu se va aplica niciodată. Acei care o fac dovedesc în cazul cel mai bun, că nu cunosc istoria științelor. E de remarcă faptul că foarte adeseori, discipline despre care s-a crezut că

E NEVOIE TOTUȘI DE TEORIE

Acad. GRIGORE C. MOISIL

niciodată nu vor avea nici un fel de contact cu practica s-au dovedit destul de rapid ca fiind discipline esențiale pentru tehnică. Vom lua două exemple: Mecanica cerească, adică studiul mișcării astrilor, al planetelor, era considerat foarte multă vreme, ca un mare succes al minții omenești, de a înțelege fenomenele naturii și de a le explica științific. Alternanța între zi și noapte, succesivitatea recurență a anotimpurilor, apariția cometelor și eclipselor de soare și de lună puteau fi prevăzute cu o precizie impresionantă, ceea ce dovedea că omul a început să înțeleagă structura universului. Dar bisaculul deosebit al mecanicii cerești era că se mîndrească pe bună dreptate, el nu avea a folosi calculul de mecanică cerească în nici una din treburile sale. Mecanica cerească era o

(Continuare în pag. a V-a)

Uzina de aluminiu Slatina fază de extindere: Nu peste mult timp armătura de oțel va îmbrăca haină din beton și sticlă

Foto: ION CUCU

CINE SÎNT

1. In meseria dv. cum apreciați și promovați noul?
2. Sînteți de acord cu metodele noi care sînt introduse? Ce avantaje prezintă?
3. Considerați că sînt, în munca dv. domeniul cărora nu li se mai poate aduce nici o îmbunătățire?
4. De la cine trebuie să pornesc soluția nouă: de la cei care sînt legați nemijlocit de procesul de producție sau de la cei care lucrează în serviciile de concepție? De ce?
5. Colegii dv. de muncă sînt receptivi la noile metode?
6. Care este utilitatea imediată a activității dv.?
7. Corespunde meseria pe care o aveți aptitudinilor dv.? Ați dori să vă schimbați meseria?
8. Cum înțelegeți și vă pregătiți pentru a răspunde unor sarcini noi în meseria dv.?
9. Credeți că noul este legat de vîrstă? Este el mai mult un atribut al tinereții? Cum se manifestă și cum ar trebui să se manifeste la cei tineri?
10. Cum credeți că vor munci oamenii în meseria dv. peste 50 sau peste 100 de ani?

Invităm cititorii să ne trimită răspunsurile lor la aceste întrebări.

ANCHETA NOASTRĂ

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

oamenii noului?

Fiecare descoperitor și inventator își are locul său bine stabilit într-o terahie a oamenilor care cu îndrăzneală sau cu pătrunzătoare inteligență au lărgit cercul cunoștințelor noastre despre lume. Navigatorii au descoperit o mașină nouă, chimiștii un nou altăz, medicii un nou medicament... Aproximativ, într-un colț al lumii cineva exclamă: „EVRICA! Ie că e vorba de un principiu, de o idee, un obiect, o culoare sau o relație... Noul a intrat în existența noastră cotidiană chiar dacă nu se mai materializează într-un nou continent sau într-o mașină nemăpomenită. Treptat, de la stu-

dul de noțiune revoluționară, noul a devenit o necesitate curentă. Nu se mai naște spectaculos, din întimplări bizare; oamenii nu mai cunosc umirea celor care au căzut prima locomotivă cu aburi sau teamă care l-a îndepărtat de primul ecran cinematografic. Noul apare acum din relații, din combinații de elemente cunoscute devenind poate mai mult ca înainte, un rezultat al inteligenței umane, al capacității de a gândi pe o arie largă, multilaterală. Oamenii noului contemporan nu-și mai

GALINA BADULESCU

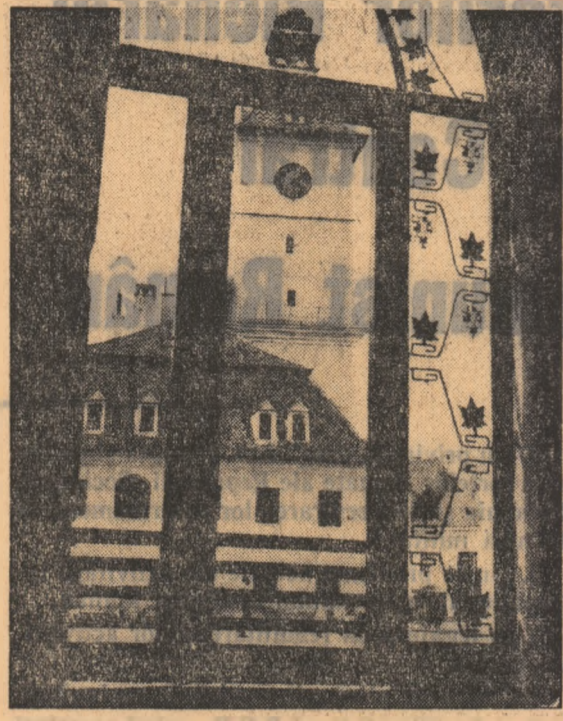
(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

Teatrul National - Sala Comediei, Regina de Navarra, ora 19.30. Sala Studio, Topaze, ora 19.30. Teatrul de Comedie, Opinia publica, ora 20. Teatrul Lucia Sturdza Bulandra - Sala Schitu Magureanu, Julius Cezar, ora 20. Sala Studio, Comedie pe interior, ora 20. Teatrul Evreiesc de Stat, Cautatorii de noroc, ora 20. Studiu I.A.T.C., Razboi cu Troia nu se face, ora 20. Teatrul Ion Creanga, Monstrul din Samarkand, ora 16. Studioul Conservatorului, Ciprian Porumbescu, Concert de concert, ora 20. Teatrul Tandara - sala din Calea Victoriei, Jarmarocul Piticului Clip, ora 17. Sala din strada Academiei, Vrajitorul din Oz, ora 17.

TELEVIZIUNE

17.30 - Pentru cei mici. Stiti sa desenați, copii? Filmul: Braconierul. 18.00 - In direct... Emisiune economică. 18.30 - Curs de limba franceză (lecția 13-a). 19.00 - Pentru tineretul scolar: Cinel - Cinel - Spectacol de mimă și pantomimă. 19.30 - Tejeurnalul de seară. 19.50 - Buletinul meteorologic. Publicitate. 20.00 - Film serial: Therry la Fronde. 20.30 - Album de poezie. 20.40 - Istoria teatrului românesc. Al Davilla - Exemplificări din piesa, Vlaicu Stănescu. 22.15 - Artă plastică. 22.30 - Divertisment muzical-coregrafic. 22.45 - Tejeurnalul de noapte.

Carte poștală din Brasov. Muzeul regional.

ARMONII SONORE

La această întrebare încercați să răspundă în colociul din această săptămână COSTIN MIEREANU și IOSIF SAVA

I. S.: An ascultat recent în Sala Studio a Altonului un excelent violoncelist, Valentin Hiru, student încă în anul II al Conservatorului. O piesă de Corelli, celebra sonată „Appoggione” de Schubert, „Habacera” lui Ravel, au răsunat în plenitudinea mesajului lor sonor, nesusținând tehnica deosebită și ceea ce este mai important, o maturitate conceptuală, o putere de scriere, de reconstrucție a formei, muzicalitate debordantă. C. M.: La cel 19 - 20 de ani ai săi, Valentin Hiru este cunoscut publicului din recitaluri scolare și studențesti dintr-un remarcabilă tribună a marilor soliști organizată de Orchestra Radioteleviziunii. Paremi-se că aborda încă de la 14 - 15 ani marea repertoriu al violoncelului. I. S.: De acum citiva ani Radu Aldulescu îmi declara că este un talent cu totul promițător, cronichier recenziu cu totul superlativ aparițiile sale pe estrada Conservatorului. C. M.: Pentru organizarea vieții noastre concertistice asemenea indubitabile succese sunt suficiente. Sub motivul că sint încă tineri (ultimul adesea că marile virtuozii nu și-au început cariera după obținerea diplomei universitare...) multe redate talente sînt lăstate să se „învechească” pînă ce li se oferă posibilitatea apariției pe estradele de concert ca soliști ai orchestrelor simfonice. I. S.: Recitalul amintit nu este unica manifestare a unor tineri înzestrați. Zilele trecute în Sala Studio a Altonului un excelent violoncelist, Valentin Hiru, student încă în anul II al Conservatorului. O piesă de Corelli, celebra sonată „Appoggione” de Schubert, „Habacera” lui Ravel, au răsunat în plenitudinea mesajului lor sonor, nesusținând tehnica deosebită și ceea ce este mai important, o maturitate conceptuală, o putere de scriere, de reconstrucție a formei, muzicalitate debordantă. C. M.: La cel 19 - 20 de ani ai săi, Valentin Hiru este cunoscut publicului din recitaluri scolare și studențesti dintr-un remarcabilă tribună a marilor soliști organizată de Orchestra Radioteleviziunii. Paremi-se că aborda încă de la 14 - 15 ani marea repertoriu al violoncelului. I. S.: De acum citiva ani Radu Aldulescu îmi declara că este un talent cu totul promițător, cronichier recenziu cu totul superlativ aparițiile sale pe estrada Conservatorului. C. M.: Pentru organizarea vieții noastre concertistice asemenea indubitabile succese sunt suficiente. Sub motivul că sint încă tineri (ultimul adesea că marile virtuozii nu și-au început cariera după obținerea diplomei universitare...) multe redate talente sînt lăstate să se „învechească” pînă ce li se oferă posibilitatea apariției pe estradele de concert ca soliști ai orchestrelor simfonice. I. S.: Recitalul amintit nu este unica manifestare a unor

tinere înzestrați. Zilele trecute în Sala Studio a Altonului un excelent violoncelist, Valentin Hiru, student încă în anul II al Conservatorului. O piesă de Corelli, celebra sonată „Appoggione” de Schubert, „Habacera” lui Ravel, au răsunat în plenitudinea mesajului lor sonor, nesusținând tehnica deosebită și ceea ce este mai important, o maturitate conceptuală, o putere de scriere, de reconstrucție a formei, muzicalitate debordantă. C. M.: La cel 19 - 20 de ani ai săi, Valentin Hiru este cunoscut publicului din recitaluri scolare și studențesti dintr-un remarcabilă tribună a marilor soliști organizată de Orchestra Radioteleviziunii. Paremi-se că aborda încă de la 14 - 15 ani marea repertoriu al violoncelului. I. S.: De acum citiva ani Radu Aldulescu îmi declara că este un talent cu totul promițător, cronichier recenziu cu totul superlativ aparițiile sale pe estrada Conservatorului. C. M.: Pentru organizarea vieții noastre concertistice asemenea indubitabile succese sunt suficiente. Sub motivul că sint încă tineri (ultimul adesea că marile virtuozii nu și-au început cariera după obținerea diplomei universitare...) multe redate talente sînt lăstate să se „învechească” pînă ce li se oferă posibilitatea apariției pe estradele de concert ca soliști ai orchestrelor simfonice. I. S.: Recitalul amintit nu este unica manifestare a unor tineri înzestrați. Zilele trecute în Sala Studio a Altonului un excelent violoncelist, Valentin Hiru, student încă în anul II al Conservatorului. O piesă de Corelli, celebra sonată „Appoggione” de Schubert, „Habacera” lui Ravel, au răsunat în plenitudinea mesajului lor sonor, nesusținând tehnica deosebită și ceea ce este mai important, o maturitate conceptuală, o putere de scriere, de reconstrucție a formei, muzicalitate debordantă. C. M.: La cel 19 - 20 de ani ai săi, Valentin Hiru este cunoscut publicului din recitaluri scolare și studențesti dintr-un remarcabilă tribună a marilor soliști organizată de Orchestra Radioteleviziunii. Paremi-se că aborda încă de la 14 - 15 ani marea repertoriu al violoncelului. I. S.: De acum citiva ani Radu Aldulescu îmi declara că este un talent cu totul promițător, cronichier recenziu cu totul superlativ aparițiile sale pe estrada Conservatorului. C. M.: Pentru organizarea vieții noastre concertistice asemenea indubitabile succese sunt suficiente. Sub motivul că sint încă tineri (ultimul adesea că marile virtuozii nu și-au început cariera după obținerea diplomei universitare...) multe redate talente sînt lăstate să se „învechească” pînă ce li se oferă posibilitatea apariției pe estradele de concert ca soliști ai orchestrelor simfonice. I. S.: Recitalul amintit nu este unica manifestare a unor

TINERII SOLIȘTI DEȚIN LOCUL MERITAT ÎN VIAȚA MUZICALĂ?

Un ireproșabil gust stilistic. C. M.: Sintem fără îndoielă - una din țările cele mai dotate în talente muzicale. Măriturile unor mari personalități europene sint edificatoare din acest punct de vedere. I. S.: Din păcate însă de multe ori, forurile noastre administrative nu înteleg să

rilor naționale constituie unul dintre parametrii esențiali ai vieții muzicale. C. M.: Direcția Muzicală a Radioteleviziunii a demonstrat prin inaugurarea tribunelor tinerilor soliști dragostea sa față de tineri. Toate felicitările noastre pentru această inițiativă. Dar măriturile de încurajare a tinerilor nu se pot opri aici. I. S.: Există în București și în celelalte centre muzicale o goană după programarea numai și numai a unor nume înedite în datina de cele mai multe ori a altor tineri care, descoperiți în stagiunile trecute, cer pe bună dreptate acum posibilitatea de a se manifesta cu un plus de degajare, departe de emulsiile și crispările inerente unor debuturi. C. M.: Fenomenul este cuplat adeseori de neglijarea și literalmente pierderea unor promițătoare talente. Inexplicabil este de pildă, cum unul ca acesta ale lui Grimbilă Cristescu, Dan Podvoivchi, C. Iliescu, Marieta Leonte și mulți alții, scototiți în gir speranțelor noastre interpretative, au rămas departe de episcenul vieții concertistice. I. S.: Mult alți tineri - unanimitate apreciați de critică în fiecare evoluție scenică sint înfiorat programati. C. M.: Si asta numai dintr-un multă insistență. În această

Dumitru Popescu, autorul unui volum de eseuri cu multiple valențe, are, vizibil, cultul aforismului memorabil și o riguroasă logică a rezolvării ideilor. Frazele scurte, exacte, a căror succesiune urmează rigurile unei argumentații clădite pe convingeri esențiale, nu plătesc obșnuitul tribut unor locuri aparent comune, ci dimpotrivă, le salvează. Le smolig din anonimatul la care le-a condamnat prezentarea, altădată, amorțită. Notiuni cu care memoria se obișnuise într-afară înclt le pierdea, adeseori, pînă și contururile sint redimensionate de spiritul activ al reflexilor, trec din planul abstract în cel concret, sint definite cu o certă stăruință a exactității, a cărei explicație se află, desigur, în sentimentul utilității sociale a actului interpretativ întreprins. Eseurile din „Biletul la control” (titlul închide în sine o idee sau

AFORISMUL ACTIV

gestiv dar nu acoperă, cred, spațiul vast de cuprindere al cărții) au darul, înainte de toate, de a configura profilul unei personalități care - manifestând o adâncă înțelegere a fenomenelor în desfășurarea lor continuă dar nu monotonă - își subordonează atitudinile și convingerile, comandamentele istorice, Indiscutabil, una din calitățile acestei cărți prin care publicistica, eseul politico-filosofic intră în ceata pe stradă principală, se află în forța remarcabilă a transmiterii sentimentului istoric. Dialectica ideilor are un suport solid în raportarea - fără precauții ce pot învalui măcar parțial realitatea - la faptele timpului așa cum au fost, și de aceea comparatiile pe care evoluția socială le impune cu inevitabilitate conving și - foarte important pentru genul practicat - emoționează. E vorba de o altfel de emoție decât cea provocată de o operă artistică, de o emoție profundă din subtilitatea introspectivă socială, din curajul de a privi adânc și, uneori, așteptăzile lui, pînă în adîncimi. „Istoria este conștiința de sine a poporului, memoria existenței sale milenare. Ea cuprinde o uriasă experiență umană condensată, înfăptuirea luptelor, înfringerilor și victoriilor prin care au trecut generațiile. Trecutul este - alături de prezent și viitor - una din laturile triumfului noțiunii de patrie.” Istoria nu poate fi înfăptuită nici măcar frumoză, nici măcar ușoară și fadă. Nici să nu o idealizăm, nici să nu o blămam, ci să respectăm cu sfințenie adevărul faptelor, nădăruirea strictă a realității, strădănuindu-ne (s. n. acest ultim cuvînt nu are doar valoarea unui liant ci exprimă el însuși con-

Table with 2 columns: Artist Name and Performance Details. Includes Eddie Chamfan, Noule Locatar, Tom și Jerry, etc.

Table with 2 columns: Artist Name and Performance Details. Includes Nicolae Dragoș, etc.

Table with 2 columns: Artist Name and Performance Details. Includes Falmura, Rapirea fecioarelor, etc.

Table with 2 columns: Artist Name and Performance Details. Includes Hocus-Pocus, Leul African, etc.

CINEMATOGRAFE

MIHAI STOIAN Reabilitarea unui haiduc PANTELIMON UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX? (VERSIUNE PRESCURTATĂ)

cumva orz de vînzare și tocmise prețul, deși, după cum spune bătrîna: - Se tocmese cu mine, și după haine se vedea cale de-o postă că n-are para chioară în buzunar! Fără îndoială, iarăși un agent secret. Reportajul-detectiv îl cere mamei Catina o scrisoare de-a lui Pantelimon, un petic de hirtie pe care a scris el ceva, orice, numai să-i vadă scrișul... Dar poliția confiscase totul. Mama Catina și-a smintit însă, pînă la urmă, că fiul ei, înainte de a pleca de acasă, se lasă bine coperta unei evanghelii. Îi dăruiește cartea lui Cocea. Neculai, fratele mai mic al lui Pantelimon, e un tînar înalt, bine legat, cu o înfățișare frumoasă, de om sănătos. Are 27 de ani, dar pare a fi mult mai tîrnău. Privirea însă îi e potolită, bătrînească, trădînd nămaidecît o copilărie trudită și o tineretie prea de timpuriu dezamăgită. NECULAI PANTELIMON: L-am văzut pe Toader acum vreo zece zile. M-am întâlnit cu el în pădure. Sîm că or să aflu jandarmii și-or să mă bătă; dar tot m-am dus. Îmi ziceam că un hoț de codru, la urma urmel, nu e un cîine și că domniile de la oraș n-or să găsească vină unui frate pentru asta. Am găsit pe Toader, nemișcat, slab, numai oasele și pielea pe dinșul ca și cum s-ar fi sculat după boală. M-a sărutat pe frunte și vîzîndu-l în halul ăsta, pe mine m-a podidit plînsul. I-am spus: De cîți să înduri ăstă, de ce nu te predai, frate? Și tu suferi, și noi suferim, și tot suferi suferi de pe urma ta. Nu mai avem loc de trăit de jandarmi. Mereu pe drumuri, orzul a rămas nesecerat și fiul necosit. Ce-o să ne facem la iarnă? El m-asculta și ofța și nu zicea nimic. Apoi m-a strîns în brațe și s-a dus. Așa cum vă spun dumneavoastră cu mine pe suflet, așa am spus și jandarmilor cînd m-au arestat. Le-am arătat locul unde m-am întîlnit cu dinșul, le-am spus că tînceam la el că doar mi-e frate și s-a purtat todeunăuna bine cu mine. Dar jandarmii nu m-au crezut. Strigau că știu mai multe și că se arăță locul unde se ascunde. Cum să le-arăt, că Toader n-o fi nebun să stea în același loc. Atunci m-au pus jos, m-au legat cu lanțuri cot la cot, și m-au bătut. M-au bătut, domule, fără milă. Rîdeau frîngîlile pînă-n podele și cînd mă ardeau pe spinare, simțeam că se sfîșie carnea pe mine. Seara m-au bătut iarăși. A doua zi de dimineață m-au bătut iarăși. Cîm am fost arestat cînci aște, mă băteau de trei ori pe zi. A doua zi au adus-o legată pe nevastă-mea, au curcat-o la pămînt în fața mea și au început să o

bătă. Tipa femeia de-mi plîngea inima în mine și mă rugam de sergenți să mă omoree mai bine pe mine în locul ei, dar cîinii rideau și o băteau înainte. În aceeași seară, sergentul Iacobu m-a chemat să mă ia la interogator. Pentru că nu puteam să-i spun unde e Pantelimon, m-a trînit cu capul de perete, m-a bătut cu pumnii pînă ce mi-au sărit două măsele din gură. Pentru că mă podidise sîngele, sergentul Iacob a trimis să î se aducă năste mere pădurite și m-a silit să le mănînc, ca să mi se oprească sîngele. Mi le punea între măsele și-mi dădea cu pumnii în făci, pînă ce le mestecam bine. Așa m-au chinat, domnule. Si Neculai Pantelimon își arătă gingălie zdrăvie, înșingerate înăci, în cari o graură informă mărturisete „opera civilizatoare a jandarmului rural”. Lațul se strînge Pantelimon e acum un personaj binecunoscut, numele său e pe buzele tuturor, devenit veritabil punct de atracție. Si totuși, înținerile lui sint - astăzi ca și altădată - greu de reconstituit, căci în afara ultiloror vîlzete de deplasare pe seama lui se pun și destule fapte comise de alții. Oricum, iată cum poate arăta un astfel de itinerar (desigur incomplet) pentru o perioadă scurtă (22 iulie-9 noiembrie): 22 iulie (comuna Poiana Lungă) - 24 iulie (comuna Gîrbești, la moșia lui Costică Codrescu) - 27 iulie (lingă comuna Grosi) - 31 iulie (moșia Deleani, a lui Ștefan Costiner) - 1 august (muntele Stănișoara) - 1-2 august (comuna Cotrăgari, la 50 km depărtare de muntele Stănișoara) - 7 august (Pașcani) - 10 august (muntele Petru Rareș, lingă Tg. Neamț) - 11 august (gara Hirău) - 11-12 august (din nou Pașcani) - dormit parcul Roșovanu? - 12 august (coborît spre Sîncea, îndreptîndu-se către fabrica Ploiești) - 13 august (Băile Oglina) - 19 august (ntre Gîrlăveni și Hangu, aproape de comuna Crăcăoani) - 19-20 august (spre muntele Petru Vodă) - 20 august (pădurea Mîtocul lui Bălan) - 21 august (comuna Băltătești) - I S-A PIERDUT URMA (a apucă-o, poate, în direcția pădurii Chitelea, ori spre Poiana, ori spre pădurea Cioroiu, lingă Răucești natali?) - 25 august (pădurea Grumăzești) - 28 august (Schitul mănăstirii Neamț) - 29 august (stina Haluța, a mănăstirii Neamț) - 2 septembrie (Răucești, apoi din nou pădurea Grumăzești) - 2-3 septembrie (spre conșacul prîntului Caragea, cere a anunțat că vrea să medieze predarea lui Pantelimon, apoi la stina lui Tîno, administratorul moșiei prîntului Caragea) - 3 septembrie (Agapia) -

4 septembrie (Dealul Mare) - 6 septembrie (către Tg. Neamț) - 8 septembrie (pe drumul spre Pașcani) - I S-A PIERDUT URMA - 9 septembrie (Pantelimon a fost prins în comuna Căbești din județul Tutova). Asta explică poate de ce, inițial, ziarele scriu că fratele mai mic al lui Pantelimon are 16 ani. Vorbeste așezat, cuminte, ca un țigovet sau ca un om cu stîtină de carie. Nu se vîrta ca mîlcăș, nu se plînge, își povestește necazurile cu remanere înțeleaptă, ca și cîmpo ar fi apere pînă la moarte, dect să îndure toate greutățile și toate neajunsurile. A cîrui cruzime o denunțase - nominal - N. D. Cocea în-că în 15 august 1911, fapt ce avușese drept urmare soțirea la Tg. Neamț a procuratorului parchetului din Neamț, în vederea anchetării brutalității comise de jandarmi și în vederea anchetării „Pantelimon umbria o zi întregă pădurii și de agenții secreți”. Pe care alții n-au și putut-o străbate nici în trez, nici în vise, după asigurările celor cari li cunosc de aproape, e extraordinar în ceea ce privește reminența și iuteala drum. În special prin părțile multoase a nelătețului. „Din mai multe orase, țirine și sate din județele nordului Moldovei mi se anunță că aproape zilnic se făpăduiesc prădăciunile de către indivizii singuratici sau întovărășiți ale 3-4 Negrești, prădăciunile acestea nu sint salvate numai de Pantelimon. Să zice acestea de lucruri e cu atât mai curios, cu cît nordul Moldovei e mai departe de agenții și jandarmi cari urmăresc pe Pantelimon („Dimineața” la Jug. Ist). Mai mult chiar: Neculai Pantelimon declară că, întîlnindu-l pe fratele său mai mare (la 24 iulie, în pădurea Păgete), acesta l-a spus că „preferă să se apere pînă la moarte, dect să plătească pedepșă pentru fapte pe care nu le-a făcut”. „Știrea că Pantelimon s-a arătat în gara Pașcani nu e verosimilă: se pare că zădărlu lui răspunde n. D. COCEA” („Dimineața”, 15 aug. 1911). „P. Neamț, 28 august. După cum s-a anunțat, sefii autorităților care conduc au operatiunile pentru prinderea lui Pantelimon, s-au retras dintr-o dată la rădăcina „Dimineața”, 25 aug. 1911). (Continuare în numărul de VINERI)

GOSPODĂRIREA RAȚIONALĂ A PĂMÎNTULUI — DATORIE PATRIOTICĂ A ÎNTREGULUI POPOR

Cimpul, cu promptitudinea-i implacabilă s-a echipat în toaleta de necrozat a germinanței, expunând țesătura rodului pregătit cu atia efort și dragoste de o echipă cu sute de mii de oameni și tractoare.

Să privim această haină a cimpului cu sentimentul de răspundere al bunului gospodar, fie de la înălțimea unui zbor, fie de la nivelul ferestrei unui vagon al unui tren de pasageri, fie ca simpli pietoni de-a lungul liniilor de înaltă tensiune și a liniilor telefonice care jalonează pe mii de kilometri, în toate sensurile, hotarele țării.

Am pornit în această călătorie.

Pentru început ne-am luat de călăuză stâlpii metalici de beton sau lemn care susțin cablurile electrice sau telefonice dintr-un scop anume: pentru a sesiza din noianul de probleme legate de buna folosire a terenurilor un aspect care a prima vedere pare mărunț, nevădat în seamă, dar care are importanță deosebită. Siluetele lor bine cunoscute — masivii stâlpi de beton sau metalici ai liniilor telefonice — reprezintă de multă vreme în peisajul cotidian un șurubel al progresului și civilizației. După o evaluare aproximativă reiese că pe ogoarele țării noastre se află cu mult peste un milion de asemenea stâlpi. Desigur că despre ordinea în care au fost așezați se mai poate discuta și sint încă multe de făcut. (În trecut s-a spus că trebuia ca Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor și cel al Energiei Electrice să treacă la fapte și să pună ordine în această privință). Fapt este însă că ei există și, în majoritatea cazurilor, terenul dinprejur se prezintă sub forma unor insule, năvălitate de buruieni, adevărate focare de infecție pentru cultură. Cîteva popasuri pe șoseaua Urziceni — Buzău. Ne oprim la Siliștea-Cotarca unde își au ogoarele cooperatori din Ciocirlița. Pe covorul verde al grăului bine dezvoltat se zăresc pete negre de cîte 5—10 metri pătrați. Este terenul de la baza stîlpilor plantați pe cimp, rămas necultivat. Lipsa de grijă pentru valorificarea acestor suprafețe apare și mai evidentă cu cît însuși stîlpul mal departe de șoseaua asfaltată sau drumurile satului. Din păcate, același aspect îl întâlnim

nești și în vecinătatea satului, pe ogoarele I.A.S. Urziceni. Arătura bine întreținută este presărată de-a lungul stîlpilor cu bucăți de teren lăsat pîrloagă ani de-a rândul.

La C.A.P. Movilița, județul Ilfov, am întâlnit la lucru mecanizatorii din brigada a șasea a S.M.T.-ului din comună. În jurul stîlpilor, suprafețe destul de mari „ocolite”, sortite să rămîină nelucrate. Întrebându-

Că se poate și altfel o vedeam exemplul bun (destul de rar din păcate) ale altor unități agricole. La cooperativa agricolă Găiești, județul Dîmbovița, în locurile unde tractorul practic nu a putut ara — printre ancorele de sîrmă ale stîlpilor, în apropierea malurilor ripose, la capetele unor podețe, șanșuri de irigație, în jurul stîlpilor etc. — cooperatori, folosind mij-

PENTRU BUNII GOSPODARI NU EXISTĂ „LUCRURI MĂRUNTE”

pe unul dintre tractoriști dacă terenul din jurul stîlpilor nu poate fi lucrat mi-a răspuns afirmativ: „Ba da, dar pentru asta trebuie dat tractorul cu spatele”. Și, pentru a câștiga, acolo o palmă două de pămînt, nu merită osteneala. Așadar, mecanizatorul știa cum să ara și aceste mici suprafețe, dar le considera prea mărunte, prea lipsite de importanță pentru a merita un efort suplimentar. La rândul lor, factorii răspunzători din conducerea unor cooperative agricole de producție și a unor întreprinderi agricole de stat, gîndind probabil la fel, nu pretind cu destulă convingere și exigență valorificarea fiecărei parcele de teren arabil.

loace manuale, au lucrat și însămișinat toate bucățele de pămînt, lanul răsărind uniform. De ce nu se procedează peste tot la fel?... Un calcul — cu mult sub realitate — ne arată că sîntînd numai trei mp de teren nelucrat în jurul fiecărui stîlp (în multe locuri însă suprafața trece de zece mp), recolta de grîu sau porumb ce s-ar obține prin folosirea lor este de circa 1500 tone. La aceasta trebuie, bine înțeles, adăugat zeci și zeci de alte tone de recoltă ce s-ar obține prin distrugerea acestor veritabile focare de infecție care an de an contri-

buie la dijmuirea recoltei din cîmp, vii și livezi.

Pămîntul, această avuție atât de prețioasă a țării noastre trebuie folosit cît mai rațional, mai judicios și mai economic. Nici o risipă nu trebuie îngăduită, fiecare metru pătrat reprezentînd un bun practic de neînlocuit. Să ne amintim de tristele procese din trecut — și arhivele tribunalelor sînt pline cu asemenea dosare — să ne amintim așadar, de judecări ce țineau ani și ani de zile pentru cite un gard mutat cu o palmă în stînga sau în dreapta, pentru un șanț sau pentru un răz. Dacă atunci omul ținea la bucățica lui de pămînt, cu atît mai mult astăzi — cînd dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, progresul întregii economii naționale, satisfacerea mai deplină pe această bază a cerințelor materiale ale populației, sînt nemijlocit legate de folosirea cît mai rațională, gospodărească a fondului funciar și îndeosebi a suprafețelor arabile — nu este îngăduită nici o risipă. Ar fi bine ca ministerele interesate în folosirea rețelelor

de stâlpi să fie obligate să compenseze pierderile provocate unităților agricole prin plantarea și replantarea rețelei.

Pînă la intrarea în vigoare a noii legi, ministerele amintite, să fie obligate de a efectua lucrări de extindere a rețelelor nu mai de-a lungul drumurilor, pe porțiunile improprii culturilor. Direcțiile agricole județene și Uniunile cooperative ar putea să influențeze unitățile agricole pentru a avea grijă de fiecare petec de pămînt.

Pentru ca producția agricolă să atîngă parametrii cei mai înalți nu trebuie neglijată nici o palmă de pămînt. Folosirea fondului funciar al țării implică mari răspunderi și existența aceluia spirit gospodăresc pentru care „lucruri mărunte” nu există.

Avem prilejul, încă în această primăvară să dăm dovadă că sîntem buni gospodari.

Ing. TEODOR MARIAN
Director în Consiliul Superior al Agriculturii

ECONOMISIREA MATERIALULUI LEMNOS

BACĂU (de la corespondentul nostru)

La Complexul de industrializare a lemnului din Bacău, se fac eforturi în vederea economisirii materialului lemnos. Calculele făcute pe baza propunerilor muncitorilor și inginerilor din combinat preconizează economisirea, prin valorificarea superioară a materialelor, în valoare de 1200000 lei. Propunerile venite în sprijinul valorificării valoroasei inițiative se referă la refacerea diagramei de croire, la proiectarea unor reperi și reducerea suprafețelor de prelucrare etc.

BAIA BORSA Un nou ansamblu de locuințe

Baia Borsă, frumoasa așezare de la poalele munților Rodnei, întinseste cu fiecare zi. Blocurile noi cu peste 300 de apartamente, 3 cămine muncitorești care găzduiesc aproape 700 de tineri nefamiliați, o impunătoare casă de cultură, școala, unități comerciale și de deservire a populației, iată noul ansamblu de locuințe care ca-

pătă tot mai mult aspectul unui oraș. Si nouățile conțin, în interesul cetățenilor, un nou ansamblu de locuințe care va cuprinde 450 de apartamente. Numai în acest an în apartamente noi se vor muta peste 200 de familii ale minerilor din Baia Borsă.

ȘT. GĂNESCU

PAGINA ECONOMICĂ

Nume notate în carnetul de reporter. Nume scrise după îndelungă chibzuință de condeiul dornic să surprindă în aceeași secundă chipul oamenilor și sunetul glasului lor, zgomotul de fond al hăielor și intensitatea clipei fulgerate de imaginea celui concentrat asupra muncii sale. La un moment dat doar memoria este aceea care înregistrează. Nu te spume nimic senzational, nimic care să înceteze imaginația lucrurilor obișnuite. Și totuși, ascultăți, uitînd pe undeva creionul, deabia atunci înțelegînd semnificațiile. Am discutat cu cîteva dintre cei care angajați profund în actul diurn al producției — atît de obișnuit în aparență — descifrează zi de zi, minut cu minut, sensuri mereu noi propriei existențe. Iar dacă apoi află că tinerii Grigore Cimpoceru — strungar la țesătoria „Aurora” sau Constanța Dumitrescu, constructor de aparate de măsură de la „Electromagnetica” sînt considerați „cei mai buni dintre buni”, că anul acesta pe piepturile lor s-a prins cea de-a 5-a stelută de frunză în întrecerea socialistă, nu te mai miră. Căci a fi o însemnă în chip neindoielnic a fi răspunzător. Răspunzător față de menirea sa socială, conștient de faptul că în efortul general, trebuie să te integrezi, să parti-

cipi cu contribuția aflată la maximul posibilităților. Și dacă, să cităm alt nume, un tânăr — regele Ion Vasile în 10 ani de producție nu are nici o oră întîrziere, nici o singură absență nemotivată — faptul nu exprimă decît o altă fațetă

și-au găsit o reală concordantă. Așa s-au născut din clipe de veghe și încordare intensă cele două invenții ale șefilor-torului Vasile Bacrea — în aceste lucruri se află secretele reușitelor profesionale. Înainte de a fi o confruntare cu ceilalți,

În felul său, proiectantul este un explorator. Ca și acesta, el își propune să navigheze spre diferite ținte, obligat în a contura soluția temei primite spre rezolvare. Combustibilul de fiecare zi al proiectantului îl constituie — dublînd perceperea, calificarea sa — gradul de informare, menținerea în directă legătură cu ceea ce s-a ivit nou pe ecranul mondial al documentației. Este condiția indispensabilă, vitală, desfășurării activității în proiectare.

Măsurile ample care vizează ridicarea pe o treaptă superioară a întregii activități economice în țara noastră așează pe umerii proiectării răspunderi complexe și de durată. Pentru că noul în sfera producției este condiționat de promovarea sa, operativă, în faza de concepție. Transcrierea pe planșetă a ultimelor date verificate ca atare — sistemul de coordonate curent în activitatea de proiectare — trebuie să aibă ca punct de plecare neapărat experiența acumulată în diferite puncte ale globului în domeniul respectiv. Prin urmare, munca proiectantului se cere dublată anticipat de a editorului — traducător și de a librarului, obligat să aducă în biblioteca omului de concepție, volumul considerat de ultimă oră, publicația sau pliantul cu datele calde încă de presiunea teacului. Avînd grijă firește, ca între momentul verificării datelor și cel al ieșirii de sub tipar să nu se pazeze deja poizărită, cît de subțire a perisabilității. Cu gîndul la aceste desiderate ale omului de planșetă am întreprins o anchetă la cîrui obiect îl constituie cartea proiectantului.

Au răspuns anchetei specialiști din II institute de proiectare pentru industrie, transporturi, telecomunicații, construcții.

Intrebarea care se pune de la bun început este dacă instituțiile

de proiectare dispun de ceea ce am putea numi baremul minim de fond documentar, necesar activității de concepție.

Instituțiile noastre nu are încă ceea ce i-ar trebui în ce privește cărțile, tratatele de specialitate în domeniul proiectării motoarelor, autovehiculelor și tractoarelor — ne informează tov. ing. Gh. Marulescu, director tehnic al Institutului cu acest profil — I.C.P.A.T. — din Brașov.

Cele relatate de conducerea acestui institut, e drept tînar, dar nu atît de tînar încît să fie lipsit în continuare de elementele operative de informare, creează incertitudini în legătură cu posibilitatea ca noile nuclee de proiectare create în ultimii ani să se poată înscrie în efortul elaborării

dere. Dar măsurată prin ceea ce s-a reușit să se facă, calificativele sînt nesatisfăcătoare.

Verbind despre edituri să nu ocolim faptul evident că librăriile primesc de la o perioadă la alta lucrări care acoperă prin tematica lor diferite zone. Firește că nu trebuie neglijată o categorie de lucrări în favoarea alteia, decît nimic nu justifică aceasta. Dar în timp ce despre conducerea automobilului — în actualitate, e drept — au apărut 5—6 lucrări în ultimii 4 ani, unicul manual existent în limba română în domeniul proiectării motoarelor este lucrarea „Motoare de tractoare și automobile” de V. N. Bolintinești, tipărită în 1955 (traducerea din limba rusă după o ediție din 1952 l.).

Multe dintre acestea sînt de fapt traduceri după tratate care în original poartă normale date și mai vechi. În contextul exigențelor deosebite impuse proiectării avînd în vedere rolul ei determinant în ridicarea eficienței economice se poate considera satisfăcător nivelul la care se prezintă acest foarte important capitol al documentării? Răspunsul este ușor de formulat. Mai mult decît în alta sectoră editoriale, cel rezervat rezervorului de informare al omului de la planșetă trebuie să se dovedească a fi în primul rînd foarte operativ și în același timp cuprinzător. Ceea ce presupune capacitate de selecție, mobilitate în captarea noutăților și mai ales, calitatea de a le aduce la îndemîna pro-

RĂSPUNDEREA FRUNTAȘULUI

de manifestare a conștiinței profesionale — forta motrice în verticala împlinirii. Succesele nu au venit atîrînd după ele surpriza, efectul actualului involuntar. Ele au fost pregătite cu migală și perseverență, cu dăruire și consecvență pe întreg parcursul anilor. Fiecare zi a fost folosită în scopul destinației sale inițiale: imbinare organică, muncă — odihnă — studiu — distracția

producția este în primul rînd o confruntare cu tine însuși, cu puterea ta veie nu te putem ca ce ai făcut ieri și de a fi mereu tu însuși catalizatorul acestui proces dialectic.

Cîteva nume notate în carnetul de reporter... Cîteva nume doar, din zecile de mii care în diverse locuri de producție dau valențele profunde ale noțiunii om tînar — om răspunzător.

GH. GHIDRIGAN

SATISFACE CARTEA TEHNICĂ CERINȚELE PROIECTĂRII?

de lucrări corespunzătoare realizării pe plan mondial. Tocmai de aceea sîntem de părere că lor li se cuvine acordată cu prioritate atenția formării și completării bagajului documentar necesar. Căci așa după cum dovedește realitatea — cărțile la îndemîna sînt în general manuale universitare, nedatînd la zi, care exemplule de calcul sînt ori prea simple ori la nivel teoretic prea înalt, nesatisfăcînd însă nevoile practice de proiectare.

Scotînd în evidență unele sectoare unde documentația la îndemîna proiectantului este suficientă, în cele mai multe din cazuri răspunsurile semnalează lipsa accentuată a materialului documentar necesar pentru domenii largi de activitate: construcția de nave, telecomunicații, construcții de căi ferate, industria alimentară, construcția de mașini unelte, tehnologiile petrochimice.

Există o serie de tratate utile proiectării — este de pînă tov. ing. Ionel C. Georgeșcu, consilier la Institutul de proiectări laminare — ca de exemplu: organe de mașini, reductoare — care au însă un caracter prea general. Lipsesc tratatele de specialitate — proiectarea utilajelor specifice pentru laminare, furnale, turnătorii.

Dacă în domeniul teoretic situația este mai bună, în sectorul aplicativ se resimte o lipsă accentuată; mă refer atît la cărțile în românește (traduceri sau originale) cît și la cele străine, atît în bibliotecile institutului ca și la cele centrale (ing. Ion Georgeșcu — șef atelier — Institutul pentru automatizări — I.P.A.). Fără îndoială — ca exemple, oricît de multe, nu pot avea caracter generalizator, nevizînd, prin extrapolare toate instituțiile de acest gen. Dar insistența cu care participanții la anchetă se referă la absența din bibliotecile a tratatelor indispensabile unei activități de tînar în proiectare demonstrează — fie și numai pentru aria acoperită de cei solicitați — o acută lipsă de finalitate a preocupărilor în acest sens. Căci nu ne îndoiim, problema nu este scăpată din ve-

lectantului în timpul și pe drumul cel mai scurt. Or, ceea ce reprezintă majoritatea specialiștilor materialului documentar este tocmai absența unor astfel de calități. Mai ales lipsa de informații complete și sistematizate privind lucrările publicate în străinătate; ciclu lung și complicat de procurare a acestora.

Ne este greu să prezentăm marcele număr de observații și propunerii făcute în răspunsurile ce le-am primit. De aceea, ne mărginim să avîzim Editura tehnică. Institutul central de documentare tehnică, oficiile de documentare din ministere, ministerele economice cu dispoziție de un bogat material ce le poate fi util, le poate servi.

N. UDROIU

PROPUNERI

- Acțiuni energice pentru procurarea sau traducerea și editarea în limba română a celor mai reprezentative lucrări pe plan mondial în diferite domenii ale proiectării.
- Dotarea I.C.D.T. cu cele mai importante mijloace de reproducere pentru a grăbi ajungerea noutăților la proiectanți.
- O colecție permanentă „Cartea proiectantului” prin colaborarea Editurii tehnice și I.C.D.T. insumînd tratate, îndrumare, colecții de standarde, prescripții și normative de bază, albume, plante, culegeri de materiale grafice.
- Obligativitatea întreprinderilor de a edita și difuza cataloage, programe de fabricație și prospecte amănunțite asupra produselor lor — utilizabile de proiectanți.
- Colective de specialiști să elaboreze „foi ale proiectantului” cu ultimele noutăți în materie de calcul, soluții constructive, date tehnice care să fie rapid difuzate la institutele de proiectări.
- Editarea unor tratate, metodă uzitată în alte țări, cu titlu în genul „Corect și greșit în domeniul...” care să atenționeze expres evitarea anumitor soluții de proiectare, aparent corecte.
- Puneră în valoare a materialelor documentare prilejuate de deplasările în străinătate cu caracter de studiu.
- Stimul masiv însușirii limbilor străine de către lucrătorii din proiectare.
- Căi operative pentru achiziționarea, de banii solicitantului, a cărților de valoare ce apar în străinătate.

Pentru un grăunte de germaniu

se introduce germenele. Un germaniu pur, un monocristal, în jurul căruia „crește” alt germaniu pur. Este o metodă împrumutată parcă din natură: o sămînță, o însămînțare, un fruct.

Oamenii care lucrează la aceste operații sînt tineri. S-au izolat de restul hăielor prin pereți de sticlă. E liniște, impresia este de calm și așteptare. Nici nu s-ar putea altfel, fiindcă grăbind un minut, două, noul născut n-ar fi cel așteptat. Paradoxal, reducerea unor timpi morți înseamnă aici să nu scazi cu nimic din termenii operațiilor. Totul durează cam cît elaborarea unei șarje de otel. În otelărie munca este titanică, vizibilă; încordarea oamenilor și efortul fizic fiind măsurate în picături de sudoare. Acolo voiesc cuploarele, se strîng.

macaraula își anunță mișcările cu sunet de clopot. Aici „sarja” se elaborează cu migală; încordarea, efortul, sunt de altă natură, aproape estetică. Mișcările tînarului care introduce sub clopotul de sticlă materialul pentru „însămînțat” sînt degajate, calme și armonioase.

Bara de germaniu pur, controlată la aparate electrice și optice, goniometrată cu raze X, tăiată cu diamant (cuțitul de diamant cu grosimea de cîteva sute de microni) ia forma unor pastile subțiri ca hirtia. Diamantul trasează apoi pe suprafața pastilelor, mici pătrățele; fete așezate în jurul unei mese apucă cu penseta pastilele trase și le lovește ușor cu o pensulă. Nici prea tare nici prea încet — un gest făcut cu destulă grație în ur-

ma căruia „cîntă” căzînd într-o cutie, plăcuțele pîtrate de germaniu. Unele au latura de un milimetru, altele, de doi, după nevoile fabricației.

O muncă delicată, migăloasă. Paranteza cu șarja de otel este însă acceptată aici din ideea că îndărătul aparenței de liniște există un clopot intern, o cedare continuă a energiei umane, din toate direcțiile. Spălarea germaniului, de pildă, operație efectuată de mai multe ori de-a lungul procesului tehnologic, se face cu apă deionizată. Adică apă din care s-a eliminat orice corp străin, apă care se păstrează în vase de plastic fiindcă cele de sticlă i-ar împrumuta săruri. Fabrica are pentru această apă o instalație complicată; oamenii care o conduc nu se mișcă din fața aparatelor. Fabrica are și o instalație de purificare a aerului fiindcă în multe secții temperatura și umezeala aerului trebuie păstrată tot timpul aceeași.

„În atelierul de diode — spunea șeful acestui atelier, inginerul Dumitru Ciocă — a jung semifabricatele. Munca

este cînd manuală, cînd semi-automatizată. După necesitate. Sînt operații la care ochiul vede mai bine decît celula foto electrică și discernămintul omului este mai mare decît „răspunderea mașinii”. Și în acest atelier înțelîm, în afara tînarului inginer, doar prezente feminine. Tineri îmbrăcați în halate curate, cu părul strîns cochec și o exafă de nylon, cu minile îngrijite, ocupă mese lungi, încercate cu tăvăie și cutiute. Parcă ar sorta mărgele colorate. În realitate, mărgelile sînt mangan de sticlă în jurul sîmelor de contact și în interiorul cărora se montează germaniu și firul de tungsten. Sînt operații în flux și tinerete care le îndeplinesc dovedesc o mare dexteritate.

Diada, dispozitivul care ca semiconductor e plăcuța cu germaniu ce cîntărește 1,5 miligrame este gata la capătul unei mese. Producția unei zile se află adunată într-o cutie de carton. Tipul de produs pe care l-am urmărit are calități deosebite — jumătate din întreaga cantitate pe care o produce fabrica este destinată exportului. Este un obiect minuscul, cu învelș de sticlă prin care vezi o sîrmuțică și o plăcuță strălucitoare. Plăcuța, inima de germaniu a diodei, are energie mare. Fiecare grăunte de germaniu prelucrat este înobilat cu multă, foarte multă energie umană.

V. CONSTANTINESCU

(Urmare din pag. 1)

Egalitatea între sexe când se manifestă în formele de ideal...

cumbă în familie doar cu ajutorul soțului său. Ea afirmă, însă, că înainte de căsătorie a făcut acest pact de ajutorare reciprocă...

EGALITATEA — CÂND ESTE ȘI CÂND NU ESTE O REALITATE (II)

CONTRASTE

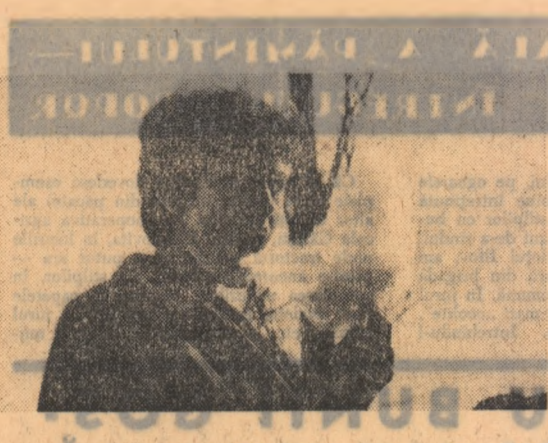
soți trebuie făcuți să înțeleagă că îndatoririle casnice trebuie neapărat echitabil împărțite...

obrazuri destinate și vieții limpede, crează oricărui cercetător al fenomenului social o dispoziție luminosă...

de mare seriozitate și capacitate profesională, amintește aspecte ale inegalității provenite dintr-o condamnabilă conduită...

superioritate fizică: sînt multe căminici pe cale de a se desface pentru că soții își afirmă punctul de vedere cu pumnul...

La pragul dintre copilărie și adolescență Foto: C. CONSTANTIN

SĂ AVEM ÎNCREDERE ÎN GUSTUL POEȚILOR

„Un chip frumos e spectacolul cel mai frumos din toate” — scrie La Bruyere în capitolul închinat femeilor din „Caracterele” sale...

unii durabile. Au dreptate cei care afirmă că frumusețea desăvîrșită e mai rară decît geniul...

DESPRE NOI

PENTRU NOI

— Inții de toate să excludem din această chestiune aproape medicul orice posibilitate de interpretare frivola...

Mesterițele de la Marginea...

VITRINA DE

PRI-MĂ-VA-RĂ

deoarece oferă o rezistență mărită față de intemperii, praful, noroi, lovirii etc.

trem de variată de culori și modele. Pentru amatoarele de articole realizate din lînă pură...

zate în modele și culori variate, cu burduf, cu ramă, clips sau fermoar) sau o sacoșă din p.v.c., încercătoare...

DOCTORUL NE RECOMANDĂ:

A-ți păstra tinerețea este o artă care se învață cu încetul și după cite se pare, pînă o deprinzi se întîmplă, deobicei, că ai și îmbătrîniți.

eforturile prelungite (de obicei, datorită unei proaste planificări a activității) sînt complet contra-indicate la această vîrstă. Ele reprezintă agresiuni împotriva sănătății, factori de accelerare a uzurii.

Odată cu primăvara, zodia ciorapilor lungi, cu tot cortegiul lor de dificultăți, apune. Revin la modă și, deci, în vitrinele magazinelor, șosetele de bambac mercelandizat, modele jaguard, ajurate, în contexturi simple sau ripp, culori combinate sau uni. Și pentru că sîntem la capitolul ciorapi, să facem un tur de orizont în încălțămîntea de sezon.

deoarece oferă o rezistență mărită față de intemperii, praful, noroi, lovirii etc. Au sosit în aceste zile în toate magazinele cu tricotate noi modele de împletituri elegante. Atrage atenția îmbrăcămîntea vaporoză, practică, ușor de întreținut formată din puloverele, jachetele, bluzele, rochițele, două piețele, realizate într-o gamă extrem de variată de culori și modele.

zate în modele și culori variate, cu burduf, cu ramă, clips sau fermoar) sau o sacoșă din p.v.c., încercătoare cu fermoare — toate intrate recent la capitolul de nouități al magazinelor de galanterie. Tot aici, ca nouitate, se găsesc panglici jaguard și galere, în modele și culori ce satisfac toate gusturile și pretențiile.

Asăzi, însă, nimeni nu mai face un mister din faptul că pentru a arăta bine sînt necesare și chiar obligatorii, pentru o finită civilizație, eforturi răsplătite prin rezultate. Așadar, dacă — după cum ne asigură și contemporanii — chinul nostru rămîne cel mai atrăgător spectacol-în sine neapărat obișnuit la altruștii (orice hînuială de ipocrizie fiind exclusă), deci în consecință: să fim frumoase! Fapt pentru care ne-am adresat unei specialiste, cosmeticienei Ecaterina Dragomirescu, recent înnoiață de la un curs de specializare, ținut la Paris. Deși interlocațoarea noastră e posesoarea unui obraz frumos, excelent îngrijit, n-am putut evita, dat fiind cerințele femeii, întrebarea devenită supărătoare prin evidență:

care explica în plină întreaga evoluție a orientului antic prin cele două nați. Clima, în fața împărătesei egiptene nu s-a datorat numai simplitii ei diplomatice ci și farmecului său fizic (bine întreținut cosmetic, vezi celebrele ei băi în lapte și plante), farmec cărui s-au succombat atât Caesar cît și, mai ales, Antoniu... Grecia antică a conținut rafinamentul orientului prin marea atenție pentru o înfățișare cît mai atrăgătoare (kosmētikos e cuvînt elin), perpetuată în epoca bizantină și în modurile care-și întretinea feța, părul și pielea cu mare grijă. Și chiar dacă istoria pretinde că deprinderea îngrijirii frumuseții ar fi dispărut în Eul mediu, frăgezimea tenurilor marmoree din tablourile Renasterii ne îndreptățesc îndoiela că femeile ar fi intrerupt atunci asemenea strădăni. Numai că, opreștile impuse de biserică (sau cine știe, de un justificat egoism) le făcuseră doar ceva mai secrete.

— Există și recomandări generale valabile pentru toate reprezentantele sexului frumos? — Nici o cosmeticiană nu poate crea echilibrul interior, care dă calm, dulceață, sensibilitate, într-un cuvînt, frumusețe spirituală? — Stop! Aveți grijă în calitate de specialități, ca acest termen pretențios să nu devină apanajul și consolarea urtelor! — Adică al fetelor și femeilor nelngrijite, căci urite nu există. Dar tocmai în scopul amintit, să nu uităm că această frumusețe primordială, mă refer la cea spirituală, are o oglindă exterioară care ne obligă mult: viață echilibrată, sănătate, sport, gimnastică, plîmbări în aer liber; cît despre față, fiindcă se ea o arătăm oamenilor, în primul rînd trebuie nu numai din cochetărie ci și din considerație față de semenii s-o prezentăm în varianta optimă.

de peste hotarele

CHEMARE LA REALISM

CORESPONDENȚĂ DIN HANOI DE LA A. IONESCU

HANOI 22 — Corespondentul Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: La trei săptămâni după declarația președintelui Lyndon Johnson cu privire la încetarea parțială a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam, a devenit evident că aceasta nu a fost o manifestare de bunăvoință din partea S.U.A., ci o simplă manevră politică, se subliniază în cercurile guvernamentale de la Hanoi. Exprimând acest punct de vedere — justificat de ultimele acțiuni americane de terroare artificială a unei prime infiltrații, așa cum se apreciază de către observatorii străini prezenți în capitala vietnameză — organele de presă oficiale, în primul rând ziarul „Nhan Dan”, subliniază că guvernul S.U.A. continuă să caute pretexte pentru intruziunea contactelor preliminare. „Ultimele declarații americane prin care se resping orășele propuse de guvernul R. D. Vietnam pentru contacte preliminare sunt calificate aici la Hanoi ca fiind în evidentă contradicție cu repetatele afirmații ale președintelui Johnson că „S.U.A. sînt gata să renunțe la orice contacte de orice natură și oricând”.

Refuz, de asemenea, atenția noile elemente care au intervenit pe parcurs și anume intenția clar exprimată de S.U.A. de a cere ca bombardamentele să fie oprită și administrația saigonese. Așa cum se releva într-un editorial al ziarului „Nhan Dan” acest lucru este considerat ca „o manevră clinică a S.U.A. un obstacol în calea contactelor”. În același spirit sînt apreciate în capitala vietnameză declarațiile recente ale secretarului de stat al apărării, Clark Clifford, prin care se cere popoului vietnamez o „găzduire dezescaladare ca răspuns la limitarea bombardamentelor. O astfel de reactualizare, într-un asemenea moment important, a unor afirmații lipsite de conținut, surprinde de cu atât mai mult cu cît în repetate rânduri guvernul R. D. Vietnam a respins categoric încercările de a prezenta într-un asemenea mod problema vietnameză și care urmăresc în fond să pună pe același plan agresorii și victimele agresiunii.

În acest context al evoluției politicii americane, apar deseori de periculoase tendințe de intensificare a bombardamentelor asupra teritoriului R. D. Vietnam aflat între Vinh Linh și Thanh Hoa, la 120 km de Hanoi, în aceste zile, corespondenții de presă străini acreditați la Hanoi au fost informați de noi acte de agresiune ale aviației și marinei militare americane, bombardamente fiind caracterizate ca extrem de violente. Numărul misiunilor aeriene efectuate de aviația americană în ultimele zile asupra R. D. Vietnam a fost, după sursele americane, mult mai ridicat decît cele de începutul anului.

În aceste elemente care întredăgesc pe comentarii presei vietnameze sînt afirmate ultimele luări de poziție și acțiuni ale administrației S.U.A. prezintă un caracter de amenințare, de încercare de a manevra în direcția înfrînării contactelor. Dacă guvernul american continuă să rămîna pe această poziție, el va trebui să-și asume întreaga responsabilitate, subliniază ziarul „Nhan Dan”. Noi cerăm încă o dată ca americanii să dea dovadă de o pozitie realistă, acceptînd ca loc de contact fie Phnom Penh, fie Varșovia. În același timp este necesar să înceteze definitiv și necondiționat bombardamentele și înceteze celelalte acte de război împotriva întregului teritoriu al R. D. Vietnam — se spune în editorialul publicat în „Nhan Dan”.

Vizita delegației M.A.N. în Franța

Luni la amiază a părăsit Capitala, plecînd la Paris, o delegație a Marii Adunări Naționale, care va face o vizită în Franța, la invitația Adunării Naționale Franceze.

Din delegație fac parte deputații acad. Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, cu soția, conducătorul delegației, Dumitru Popescu, vicepreședinte al Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale, redactor șef al ziarului „Știința” cu soția, ing. Ștefan Birlea, primvicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, acad. Șerban Țițeica, vicepreședinte al Academiei, ing. Cornel Mihuleaca, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, sculptorul Vida Ceza, artist al poporului, vicepreședinte al Uniunii artiștilor plastici, scriitorul Aurel Rău, redactor șef al revistei literare „Steaua” din Cluj.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Georgehe Necula și Mia Groza, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, de președintele unor comisii permanente ale M.A.N., deputați, academicieni, oameni de știință, artiști și cultura.

A fost de față Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București.

PARIS 22 — Trimisul special Agerpres, Mircea Moacă, transmite: Seara, delegația Marii Adunări Naționale a sosit la Paris. Pe aeroportul „Le Bourget”, membrii delegației au fost salutați de Achille Peretti și Marcel

Masot, vicepreședinți ai Adunării Naționale franceze, Robert Vizet, secretar al Biroului Adunării Naționale, Lucien Neuwirth, chestor al Adunării Naționale, președinte al Asociației de prietenie Franța-România din cadrul Adunării Naționale franceze, René Moinet, șeful protocolului parlamentului francez, de deputați, de numeroși ziariști. Au fost de față Constantin Flitan, ambasadorul României la Paris, și membri ai ambasadei române.

În saloanul de onoare al aeroportului Le Bourget, în scurtele alocuțiuni rostite, Achille Peretti și acad. Ilie Murgulescu au evocat prietenia și respectul care au caracterizat și caracterizează legăturile dintre Franța și România.

Vorbitorii au scos în evidență faptul că vizita delegației Marii Adunări Naționale a României constituie o demonstrație în plus a colaborării fructuoase dintre Franța și România și, în același timp, o bună ocazie de a explora noi posibilități pentru o dezvoltare și mai trainică a relațiilor dintre cele două parlamente. Vorbitorii au subliniat că relațiile dintre România și Franța manifestă o tendință vizibilă de a se lărgi în interesul și avantajul ambelor țări. Intilnirile pe care membrii delegației parlamentare române le vor avea cu colegii lor francezi, deputați și membri ai Biroului Adunării Naționale, ai comisiilor sale, vor constitui ocazii propice pentru schimburi utile de păreri asupra unor probleme importante de interes comun.

TRATATIVE ÎNTRE LAGOS ȘI BIAFRA ?

Cercuri informate din Londra afirmă că sînt în curs eforturi diplomatice în vederea aducerii la masa tratativelor a reprezentanților guvernului federal al Nigeriei și ai Biafrei. Se așteaptă sosirea în capitala Angliei a ministrului nigerian al afacerilor externe Okoi Arlipo, care urmează să aibă convorbiri cu premierul Wilson și cu secretarul general al Commonwealthului, Arnold Smith. Această din urmă, despre care se spune că ar juca un rol important în eforturile de mediere, s-ar fi intilnit, potrivit anumitor știri, săptămîna trecută la Paris cu fostul președinte al Nigeriei Nnamdi Azikiwe, în prezent unul din principalii diplomați biafrefi.

Pe de altă parte, ambasadorul congolez la Lagos a plecat la Accra pentru a se intilni cu președintele Mobutu, aflat într-o vizită oficială în capitala Ghanet. Președintele congolez este membru al comitetului Organizației Unității Africane pentru soluționarea pașnică a conflictului dintre Nigeria și Biafra, iar președintele Ghanet, generalul Ankrah, cu care are în prezent convorbiri, a fost desemnat de comisie să intre în contact cu reprezentanții Biafrefi în vederea unei reglementări.

Guvernul federal nigerian ar fi dispus să stabilească contacte cu reprezentanții ai Biafrefi la Londra. Se pare însă că biafrefii ar prefera alt loc de intilnire, eventual Parisul. În orice caz, dorința de tratative cu Lagosul nu este deosebit de manifestă în rîndul biafrefilor.

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

Stațiunea balneară Great Yarmouth, situată pe coasta răsăriteană a Marii Britanii, a găzduit, timp de trei zile, lucrările celei de-a 7-a Conferințe naționale a secției de tineret a partidului laburist.

Aproximativ 200 de delegați, reprezentînd 538 secții locale de tineret din care fac parte 12 000 de membri, au dezbătut cu acest prilej principalele probleme interne și externe ale Angliei care preocupă în cel mai înalt grad tineretul din această țară. Dar dezbaterile conferinței au scos în evidență și criza prin care trece în prezent organizația de tineret a partidului laburist. Faptul este recunoscut chiar în raportul prezentat de Comitetul Național în care se subliniază că, în cursul anului trecut, numărul secțiilor locale ale tineretului laburist a scăzut cu 35, campania pentru atragerea de noi membri, desfășurată în ultimii doi ani, soldîndu-se cu rezultate contrare așteptărilor.

Mulți delegați au arătat, în intervențiile lor, că scăderea popularității secțiilor tineretului laburist se datorește, în primul rînd, nemulțumirii tineretului britanic față de rezultatele politicii duse de guvernul primului ministru Wilson în cei patru ani

de cînd se află la putere. Acest protest și-a găsit dealfel reflectarea în critica aspră adusă numeroaselor aspecte ale politicii guvernamentale interne și externe și în proiectele de rezoluție care au fost prezentate și aprobate. Astfel, rezoluția cu privire la politica economică a guvernului condamnă măsurile adoptate în acest domeniu, subliniind că ele „încearcă rezolvarea crizei capitalismului britanic pe seama oamenilor muncii”. Baza politicii economice guvernamentale — au declarat diferiți delegați — constă în înghețarea salariilor, creș-

terea șomajului și scăderea nivelului de trai. Ei s-au pronunțat împotriva intențiilor guvernului de restrîngere a drepturilor dicatelor și au exprimat sprijinul față de lupta muncitorilor pentru sporirea salariilor. Conferința a aprobat, de asemenea, o rezoluție în care se cere să fie adoptate măsuri energice pentru lichidarea situației grele determinată de lipsa de locuințe, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al persoanelor cu venituri mici și sporirea alocațiilor destinate programelor sociale.

O mare parte a dezbaterilor conferinței a fost consacrată examinării politicii externe duse de guvernul Wilson. În ciuda presiunilor exercitate de conducerea partidului laburist, reprezentanții celor 12 000 de tineri laburisti britanici au condamnat, într-o rezoluție, războiul dus de Statele Unite împotriva poporului vietnamez și au cerut retragerea neîntîrziată a tuturor forțelor străine din Vietnamul de sud. Rezoluția a subliniat că „tinerii laburisti trebuie să acorde sprijinul lor mișcării „Campania de solidaritate cu Vietnamul” și a exprimat

mună. Delegații au examinat, de asemenea, situația din Republica Sud-Africană și Rhodesia, pronunțîndu-se împotriva politicii de apartheid promovată de regimurile instalate în aceste țări. O vie dezbateră s-a desfășurat în legătură cu cererile moro din secțiile locale ale tineretului de a obține o mai mare autonomie în cadrul partidului laburist. Problema nu este nouă, ea datînd de mai mulți ani. Lupta tinerilor laburisti desfășurată sub lozincă libertății de acțiune pentru secțiile de tineret, a avut un succes

ORIENTĂRI NOI ÎN RINDUL TINERILOR LABURISTI BRITANCI

sprijinul față de „toți tinerii muncitori și studenți americani care nu se supun ordinelor de încorporare” pentru a fi trimiși în Vietnam. Ea cere Comitetului Național să înceapă o campanie în întreaga țară pentru acordarea de ajutor moral și material Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Alte rezoluții adoptate au cerut retragerea tuturor trupelor britanice de la bazele aflate în străinătate, retragerea Angliei din N.A.T.O. și din alte pacte militare și au exprimat opoziția față de încercările guvernului britanic de a intra în Piața Co-

mună, concretizată prin permisiunea acordată tinerilor laburisti de a edita un organ propriu de presă. Presa engleză remarcă faptul că, atît prin problemele examinate cit și prin rezoluțiile adoptate la recenta Conferință Națională, tinerii laburisti britanici s-au distanțat și mai mult de politica promovată de guvernul Wilson. Acesta este un curent care câștigă teren, nu numai în rîndurile tineretului, dar și între membrii de rînd ai partidului laburist ca și în sindicate.

I. RETEGAN

R. D. VIETNAM: Ostași ai marinei militare asigurînd securitatea apelor teritoriale

SEMNAREA ACORDULUI PRIVIND SALVAREA ASTRONAUTILOR

La 22 aprilie a.c. a avut loc la Moscova, Londra și Washington ceremonia semnării Acordului privind salvarea astronautilor, însoțirea astronautilor și restituirii obiectelor lansate în spațiul extra-atmosferic.

In numele guvernului Republicii Socialiste România, acordul a fost semnat de ambasadorii României în cele trei capitale. Semnarea acestui acord se înscrie pe linia ascendentă a dezvoltării cooperării internaționale în cercetarea și folosirea pașnică a spațiului extra-atmosferic. Provederile sale contribuie la promovarea unor asemenea raporturi între state care să favorizeze cercetarea spațială în folosul și spre binele întregii omeniri.

Acordul stipulează obligația părților de a lua măsuri pentru salvarea personalului navelor cosmice care au suferit un accident sau se află în primejdie și obligația de a însoți personalul navei cosmice și obiectele spațiale recuperate autoritățile de lansare. Guvernele Uniunii Sovietice, Marii Britanii și Statelor Unite sînt desemnate prin acord ca guverne depozitare ale acestuia.

Conferința de la Teheran consacrată drepturilor omului

TEHERAN 22 — Corespondentul Agerpres, N. Popovici, transmite: În capitala Iranului s-a deschis luni Conferința internațională a drepturilor omului, organizată cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la proclamarea Cartei universale a drepturilor omului.

La lucrările acestei reuniuni participă peste 100 de delegați, reprezentînd state membre ale O.N.U. și organizații internaționale. Din partea României participă o delegație condusă de Acram Bunaciu, președinte al Comisiei constituționale a Marii Adunări Naționale. Printre personalitățile sosit la Teheran cu acest prilej, a fost și secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U. Thant.

Participanții la reuniune au fost salutați în ședința inaugurală de Șahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr. Referindu-se la principiile înscrise în Declarația universală a drepturilor omului, Șahul Iranului a subliniat necesitatea ca acestea să fie adaptate prezentului, fiind seama de faptul că, în decursul ultimelor decenii condițiile vieții politice și materiale ale umanității s-au transformat.

Secretarul general al Națiunilor Unite a rostit apoi un discurs, care constituie, totodată, mesajul pentru „anul internațional al drepturilor omului”. U. Thant a făcut un tur de orizont asupra acțiunilor și inițiativelor O.N.U. în ultimii 20 de ani îndreptate în direcția afirmării și apărării principiilor înscrise în Declarația universală. În acest sens, a spus U. Thant, Adunarea Generală a consacrat anul 1968 drept „Anul internațional al drepturilor omului”.

În funcția de președinte al conferinței a fost aleasă prințesa Asraf Pahlavi, sora Șahului Iranului.

În continuare, Marc Schreiber, directorul diviziei pentru drepturi

ale omului din O.N.U., a dat citire mesajului adresat conferinței de către președintele celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U., Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România.

Conferința Internațională a drepturilor omului, se arată în mesajul lui Corneliu Mănescu, constituie una din cele mai importante manifestări inițiate în cadrul Anului internațional al drepturilor omului”.

Niciodată nu a fost atît de larg împărțită ca în zilele noastre convingerea că pacea și securitatea pot domni în lume numai dacă omul se bucură de drepturile și libertățile sale fundamentale, iar înfăptuirea reală a acestor drepturi nu poate fi asigurată fără independență politică, fără afirmarea deplină a suveranității, fără respectarea cu strictețe a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta — deșiderat suprem întru-o lume care a ajuns la un stadiu avansat de civilizație.

În ciuda tuturor eforturilor depuse în zilele noastre, martore ale unor curcერი grandioase tehnico-științifice ale omului, mai sînt popoare care luptă încă pentru înlăturarea dominației coloniale și a formelor de dependență neocolonială, pentru apărarea ființei lor naționale. Colonialismul reprezintă cea mai flagrantă încălcare a demnității și valorii ființei umane și negarea cea mai fățișă a dreptului popoarelor la independență și suveranitate. Lupta pentru eliberare dusă împotriva colonialismului și oricărei forme de dominație străină este o expresie grațioasă a năzuinței și dreptului popoarelor de a dispune de soarta lor, fără amestec străin.

În respectarea acestui drept, se subliniază în continuare în mesaj, stă garanția desăvîrșirii procesului de constituire și înflorire a națiunii — forță motrice de seamă a dezvoltării social-politice în lumea contemporană.

În unele părți ale lumii continuă încă inumanitatea practicii ale discriminării rasiale și ale politicii de apartheid, care constituie o violare flagrantă a principiilor Cartei și, în același timp, pun în pericol pacea și securitatea internațională.

Conferința internațională a drepturilor omului de la Teheran este chemată să adopte un program care să tindă să asigure respectarea pe viitor în întreaga lume a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fără deosebire de rasă, culoare, sex, limbă sau religie.

În încheierea mesajului se urează succes Conferinței în promovarea respectării demnității umane, dezvoltării de sine stătătoare a tuturor națiunilor în conformitate cu voința și aspirațiile lor fundamentale, colaborării între toate popoarele pe baza egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne — singura cale care poate asigura pacea și securitatea internațională.

Conferința de la Teheran consacrată drepturilor omului

Conferința Internațională a drepturilor omului, se arată în mesajul lui Corneliu Mănescu, constituie una din cele mai importante manifestări inițiate în cadrul Anului internațional al drepturilor omului”.

Niciodată nu a fost atît de larg împărțită ca în zilele noastre convingerea că pacea și securitatea pot domni în lume numai dacă omul se bucură de drepturile și libertățile sale fundamentale, iar înfăptuirea reală a acestor drepturi nu poate fi asigurată fără independență politică, fără afirmarea deplină a suveranității, fără respectarea cu strictețe a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta — deșiderat suprem întru-o lume care a ajuns la un stadiu avansat de civilizație.

În ciuda tuturor eforturilor depuse în zilele noastre, martore ale unor curcერი grandioase tehnico-științifice ale omului, mai sînt popoare care luptă încă pentru înlăturarea dominației coloniale și a formelor de dependență neocolonială, pentru apărarea ființei lor naționale. Colonialismul reprezintă cea mai flagrantă încălcare a demnității și valorii ființei umane și negarea cea mai fățișă a dreptului popoarelor la independență și suveranitate. Lupta pentru eliberare dusă împotriva colonialismului și oricărei forme de dominație străină este o expresie grațioasă a năzuinței și dreptului popoarelor de a dispune de soarta lor, fără amestec străin.

În respectarea acestui drept, se subliniază în continuare în mesaj, stă garanția desăvîrșirii procesului de constituire și înflorire a națiunii — forță motrice de seamă a dezvoltării social-politice în lumea contemporană.

În unele părți ale lumii continuă încă inumanitatea practicii ale discriminării rasiale și ale politicii de apartheid, care constituie o violare flagrantă a principiilor Cartei și, în același timp, pun în pericol pacea și securitatea internațională.

Conferința internațională a drepturilor omului de la Teheran este chemată să adopte un program care să tindă să asigure respectarea pe viitor în întreaga lume a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fără deosebire de rasă, culoare, sex, limbă sau religie.

În încheierea mesajului se urează succes Conferinței în promovarea respectării demnității umane, dezvoltării de sine stătătoare a tuturor națiunilor în conformitate cu voința și aspirațiile lor fundamentale, colaborării între toate popoarele pe baza egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne — singura cale care poate asigura pacea și securitatea internațională.

Corespondența specială din Budapesta O întrecere tinerească

O scurtă informație publicată de presa ungară mi-a reținut zilele trecute atenția: la Budapesta încep într-aceste zile finalele a celui de-a patra concursului „Ki mit tud” (Cine, ce știe).

— Un joc de copii? — Nu, și totuși nașterea sa — ne relatează Orosz Laszlo, șeful secției culturale a C.C. al U.T.C. din Ungaria căruia l-am solicitat o convorbire pe această temă — a fost inspirată de acea întrecere firească și plăcută a copiilor determinată de dorința de a-și demonstra priceperea, cunoștințele. Primul concurs — pentru că este vorba despre o amploare întrecere cultural-artistică de masă în care fiecare poate să-și demonstreze ce știe și face mai bine — s-a organizat înaintea Festivalului de la Helsinki. C.C. al U.T.C. a organizat atunci concursul pentru selecționarea tinerilor artiști amatori maghiari care urmau să reprezinte țara la festival.

— Între timp concursul a ajuns la cea de-a IV-a ediție... — Într-adevăr, inițiativa a avut succes. La primul concurs, poate și datorită unei slabe popularizări, au participat doar cîteva mii de tineri. El a demonstrat însă cel puțin două lucruri importante pentru noi: găsirea unei forme care stimulează largă participare a tinerilor la activitatea culturală de masă și crearea, totodată, posibilității descoperirii unor reale talente artistice din rîndurile tineretului. Într-aceste urmări, dar, mai ales, cea de-a III-a ediție care s-a bucurat de cea mai largă participare — peste 30 000 de concurenți — au înfirmat scepticismul unor specialiști în legătură cu posibilitatea acestor concursuri de a releva adevărate valori artistice. Experiența arată că pe lângă descoperirea unor reale talente, cunoscută astăzi nu numai în țară ci și peste hotare, concursurile au un rol înscris în educarea tineretului din punct de vedere estetic.

— Ar fi utile, poate, cîteva amănunți în legătură cu organizarea propriu-zisă a concursurilor. — La concursurile „Ki mit tud” pot participa tineri între 14-26 ani amatori. Tinerii care urmează școli superioare de artă nu pot participa la concurs în zămură în care studiază. Concursurile se desfășoară la următoarele categorii: cîntăreți (muzică populară, operă, operetă, muzică ușoară, muzică corală, sunetona); muzicieni instrumentali: clasică, ușoară, populară; poezie, proză (recitări și prezentări); montaje literare: coruri, programe regizate din opere literare tradiționale, monedre satirice, parodii literare; dans: popular, balet, gimnastică artistică, dans acrobatic; teatru de păpuși etc. etc.

Concursurile încep în organizațiile de bază U.T.C. din fabrici, comune, instituții, școli, unități militare și continuă între clase și orășe, între județe, încheindu-se cu concursul național și faza finală prezentată la televiziune. Această ultimă etapă televizată se desfășoară de obicei, în 3 semietape totemai pentru a asigura o selecție cit mai bună.

— Cine organizează concursurile?

— U.T.C., Ministerul Invățămîntului și Culturii și Televiziunea ungară. Fiecare dintre aceste trei au sarcinile lor bine delimitate. U.T.C. se ocupă de desfășurarea concursurilor pînă la nivelul județelor. Îi aparține întreaga muncă organizatorică inclusiv popularizarea. Televiziunea organizează concursul național iar Ministerul Invățămîntului și Culturii pune la dispoziția concurenților specialiști și mijloace materiale (case de cultură, materiale de propagandă), elaborează îndrumări pentru întocmirea programelor, probleme de specialitate. Concursurile între clase, județe și orășe intrarea se face pe bază de bilete cu plată. Acest lucru dovedește interesul publicului pentru concursurile „Ki mit tud”. Veniturile realizate pot fi folosite, pe de o parte pentru asigurarea premiilor (cărți, obiecte de artă etc.) sau pentru dezvoltarea caselor de cultură.

Din jurul central fac parte cei mai de seamă specialiști și reprezentanți ai vieții culturale-artistice a țării. Și un amănunț: publicul poate influența calificarea concurenților prin dreptul de a vota un interpret dintre concurenții eliminați de juriu care i-a plăcut totuși cel mai mult din întregul program (aprecierea se face prin scrisori trimise televiziunii în primele zile de la dezbaterile fiecărei etape a fazei finale). Un exemplu: la ediția din 1965 câștigătorul concursului de poezie a fost eliminat la fiecare fază de către juriu. Totuși, publicul i-a readus de fiecare dată în concurs. Acesta era un tânăr tehnician din județul Veszprem — Borbely Laszlo.

— Peste cîteva zile încep întrecerile finale finale a celei de-a IV-a ediții a concursului „Ki mit tud”. Ce mai puteți spune despre această ediție?

— Pînă acum, la întreceri au participat circa 35 000 de tineri. Printre ei sînt artiști amatori deosebit de talentați. Aș vrea să amintesc însă că artiștii „Ki mit tud” și-a lărgit mult cadrul, a devenit o adevărată „familie” de concursuri. Este vorba de concursuri pe diferite specialități, istorie, literatură, matematică, fizică, muzică ca și concursurile anuale de dansuri colective (dansuri clasice, moderne, populare), concursul „Se caută un reporter” organizat în același mod cu aceleași faze inclusiv etapa finală televizată. Anul trecut, pentru prima dată a fost organizat în același sistem un concurs de vîntec angajate, care s-a bucurat de un mare succes. Compozitorii și textierii și, hîmnețiste, interpretii sînt tineri.

În general toate aceste concursuri le considerăm valoroase nu numai pentru că sînt forme reușite de antrenare a tinerilor la viața culturală, la îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală și profesională, pentru că îmbogățesc activitatea organizațiilor de tineret, el și pentru că dau posibilitatea concretă fiecărui tânăr de a-și manifesta aptitudinile, să se afirme într-un domeniu sau altul, dau posibilitatea descoperirii unor autentice valori artistice.

AL. PINTEA

R. S. CEHOSLOVACĂ: Vedere exterioră a primei centrale atomo-electrice de la Jaslavské-Bohunic

pe scurt

● AMBASADORUL Republicii Socialiste România în Cambodgia, Vasile Giinălia, a fost primit în audiență de vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Cambodgiei, Son Sann, și de ministrul afacerilor externe, Norodom Phurissara, cu care a avut convorbiri desfășurate într-o atmosferă cordială, prietenească.

PREȘEDINTELE TITO A SOSIT LA TEHERAN

● LUNI a sosit la Teheran Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslaviei, cu soția, care la invitația Șahului Iranului, face o vizită oficială în această țară. La sosire, președintele Tito a fost intîmpinat de Șahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, premierul iranian, Amir Abbas Hoveida, și alte persoane oficiale. Într-o declarație făcută la sosire, președintele Iugoslaviei și-a exprimat satisfacția pen-

tru dezvoltarea relațiilor bilaterale, îndeosebi pe plan economic și cultural.

● LA Aden se desfășoară începînd de duminică tratative între o delegație a Republicii Populare a Yemenului de Sud, condusă de ministrul afacerilor externe, Seif Ahmed Dhahai, și Richard Turnbull, subsecretar al Marii Britanii.

În timpul tratativelor vor fi examinate propunerile pe care Anglia trebuie să le plătească Republicii Yemenului de Sud pentru exploatarea în decurs de 129 ani a resurselor naturale din această zonă, înainte de cucerirea independenței de către poporul din Arabia de sud.

este o datorie directă a Angliei, care trebuie îndeplinită fără nici un fel de condiții. Compensațiile, a precizat vorbitorul, trebuie plătite în decurs de cinci ani, începînd din mai a.c.

CRIZA DE GUVERN DIN BELGIE CONTINUĂ

● REGELE Baudouin al Belgiei a reluat duminică consultările sale în vederea formării unui nou guvern după ce Adhemar d'Alcantara, însărcinat de suveran cu o misiune de sondaj, l-a informat că a eşuat în acțiunea sa. D'Alcantara a încercat să formeze un guvern de coaliție din cele trei mari partide belgiene (socialist, creștin-social și liberal), guvern care ar fi urmat să rezolve conflictul dintre valoni și flamanzi. Președinții celor trei partide n-au reușit să ajungă la un acord în această problemă.